

BARDD MIS TACHWEDD

MERERID PUW DAVIES

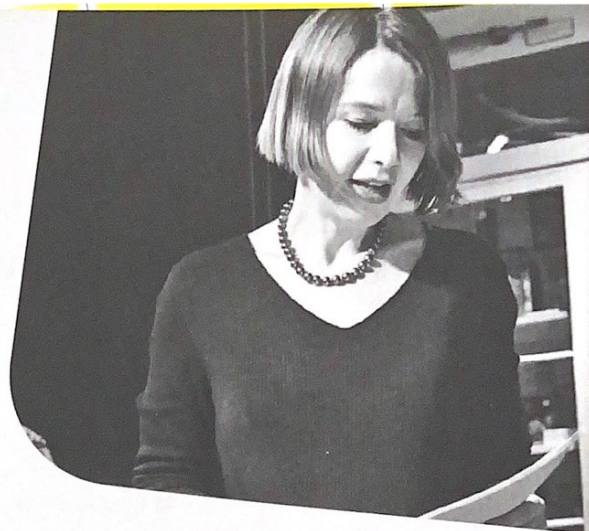
Awdur, bardd, beirniad a chyfieithydd ydi Mererid. Roedd Elena Puw Morgan, awdur *Y Wîsg Sidan* a'r *Graith*, yn nain iddi. Enillodd ei chyfrol o gerddi, *Darluniau*, y Fedal Lenyddiaeth yn Eisteddfod yr Urdd ym Maldwyn ym 1988. Bu'n byw am gyfnod yn Llydaw, a chyhoeddwyd ail gyfrol o gerddi, *Caneuon o Ben Draw'r Byd*, yng nghyfres Beirdd Answyddogol y Lolfa yn sgil hynny ym 1996. Mae hi bellach yn Athro mewn Almaeneg yng Ngholeg Prifysgol Llundain, ac yn olygydd cyfranogol i'r cylchgrawn *O'r Pedwar Gwynt*. Bu'n byw am yn hir yn Llundain, ond mae hi'n byw bellach ar lan y môr ym Mro Morgannwg.

'Teyrnged i Ysgol Gymraeg Llundain ydi'r gerdd yma. Darlledwyd hi ar y rhaglen 'Bore Cothi'. Mi ymddangosodd yn gyntaf ar wefan O'r Pedwar Gwynt ac rydw i'n diolch i'r cylchgrawn am ganiatâd i'w chyflwyno yma.

Sefydlwyd yr ysgol unigryw yma dros drigain mlynedd yn ôl, gan rieni oedd yn dymuno i'w plant gael addysg Gymraeg yn Llundain, ac mae hi yma o hyd. Ysgol fechan iawn ydi Ysgol Gymraeg Llundain, efo naws ysgol bentref, a dwy ystafell ddosbarth a chyntedd yw ei chartref ar hyn o bryd, ar lawr cyntaf canolfan gymunedol Hanwell yng Ngorllewin y ddinas.

Mi fu fy mab yn mynychu Ysgol Gymraeg Llundain tan yn ddiweddar, pan ddaeth yn bryd iddo gychwyn ei addysg uwchradd, ac mi gafodd flynyddoedd hyfryd a rhyfeddol yno. Mi ysgrifennais y gerdd yma un bore ar y bws yn Camden Town wrth feddwl am y gwrthgyferbyniad oedd rhwng maint yr ysgol, sydd mor fechan ar bob mesur confensiynol, a'r gorwelion enfawr mae'n eu hagar.

Mi all rywun sefyll yn y ffenest yn Hanwell a gweld yr holl ffordd i Fryn y Briallu a San Steffan, i bobman rhwng Môn a Mynwy, o gwmpas y byd i gyd, ac i'r planedau a'r sêr...

Gwyrth Pob Hydref

Mae'r plant bach yn cychwyn fis Medi
i'r ysgol leiaf yn y ddinas fawr
yn dringo'r grisiau cyfyng
at ddwy stafell, un cyntedd, piano.

Mae'r plant bach yn cael ysgol
a thorri'u llythrennau'n llafurus.
Mor gyndyn y mae'r tudalennau'n troi,
yn araf fel awr, fel oes.
Rhesi'r rhifau fel cangau'r drain.

Mae'r plantos yn plygu cychod papur.

Ond dyma wyrth pob hydref:
mewn dim, bydd dail y llyfrau
yn blaguro'n wanwyn gloyw,
y ffenestri'n wylfa ar y Gwynfryn a Gwales,
cychod papur yn hwylio'r cyhydedd.
Eleni, eto, mi fydd y plant
yn darllen y byd o glawr i glawr
a datrys ei gwyddorau.

Mae'r plant bach yn dringo'r grisiau
sy'n ymagor ar gyfandiroedd;
cael bydysawd mewn dwy stafell,
dal planedau yn eu llaw.

Mae'r plant bach yn cael ysgol:
'does dim ysgol fwy yn y byd.'